A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2008. december 11.*

A C-52/07. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Marknadsdomstolen (Svédország) a Bírósághoz 2007. február 6-án érkezett, 2007. február 2-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Kanal 5 Ltd**,

a **TV 4 AB**

és

a **Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå (STIM) upa**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, R. Silva de Lapuerta (előadó), Juhász E., G. Arestis és J. Malenovský bírák,

* Az eljárás nyelve: svéd.

főtanácsnok: V. Trstenjak,
hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. június 12-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Kanal 5 Ltd és a TV 4 AB képviseletében C. Wetter és P. Karlsson advokater, segítőjük: M. Johansson jur. kand.,

– a Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå (STIM) upa képviseletében A. Calissendorff, L. Johansson, E. Arbrandt, később: K. Cederlund és M. Jonson advokater,

– a lengyel kormány képviseletében E. Ośniecka-Tamecka, meghatalmazotti minőségben,

– Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága Kormánya képviseletében T. Harris, meghatalmazotti minőségben, segítője: M. Gray barrister,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében F. Arbault, meghatalmazotti minőségben, segítője: U. Öberg ügyvéd,

a főtanácsnok indítványának a 2008. szeptember 11-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya az EK 82. cikk értelmezése.

2 A kérelmet egyrészről a Kanal 5 Ltd (a továbbiakban: Kanal 5) és a TV 4 AB (a továbbiakban: TV 4), másrészről a Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå (a svéd szerzői jogi közös jogkezelő szervezet; a továbbiakban: STIM) közötti azon peres eljárás keretében terjesztették elő, amelynek tárgya az utóbbi által a szerzői jogi oltalom alatt álló zeneművek sugárzásával kapcsolatban alkalmazott díjrendszer volt.

Jogi háttér

3 Svédországban a szerzői jogra az irodalmi és művészeti alkotások szerzői jogi védelméről szóló 1960. évi 729. törvény (lagen [1960:729] om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk) rendelkezései vonatkoznak.

4 E törvény 42a. és 42f. §-a értelmében azok a televíziós műsorszolgáltató társaságok, amelyek szerzői jogi oltalom alatt álló műveket használnak fel, engedély megadásáról szóló megállapodást köthetnek a szerzői jogi közös jogkezelő szervezetekkel, amely alapján részükre általános jogot adnak e művek sugárzására.

5 A versenyjogról szóló 1993. évi 20. törvény (konkurrenslagen [1993:20], a továbbiakban: KL) 23. §-a a következőképpen rendelkezik:

„A Konkurrensverket (versenyhivatal) elrendelheti, hogy a vállalkozás hagyjon fel a jelen törvény 6., illetve 19. cikkében vagy az EK 81. és EK 82. cikkben foglalt tilalmak megszegésével.

Ha a Konkurrensverket úgy dönt, hogy az adott esetben ezt nem rendeli el, akkor azt a jogsértéssel érintett vállalkozás kérelmére a Marknadsdomstolen (kereskedelmi bíróság) is megteheti. […]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

6 A TV 4 és a Kanal 5 kereskedelmi televíziós műsorszolgáltató társaságok.

7 A STIM olyan szervezet, amely Svédországban *de facto* monopolhelyzetben van a piacon a szerzői jogi védelem alatt álló zeneművek televízióban történő sugárzását illetően.

8 A STIM tagjai zeneszerzők és zeneműkiadók.

9 A zeneszerzők és zeneműkiadók az említett szervezettel tagsági megállapodást kötnek, amellyel átruházzák rá a műveik nyilvános előadásáért járó díjazáshoz való jogukat (nyilvános előadás joga), valamint a felvételek készítéséhez és többszörözéséhez való jogukat (mechanikai jogok).

10 A nyilvános előadás jogát illetően a STIM a nagyközönség részére sugárzott televízióadásokból származó bevételei vagy ennek alternatívájaként, a hirdetésből és/vagy előfizetés-értékesítésből származó bevételei meghatározott százalékának megfelelő díjak megfizetésére kötelezi a Kanal 5-öt és a TV 4-et.

11 E százalékok a sugárzott zene mennyiségétől függnek.

12 A közszolgálati Sveriges Television (a továbbiakban: SVT) nevű csatorna a STIM részére átalányösszeget fizet, amelynek összegében előre megállapodnak.

13 2004 októberében a Kanal 5 és a TV 4 ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtottak be a Konkurrensverkethez (versenyhivatalhoz) a KL 23. §-ának első albekezdése alapján, arra való hivatkozással, hogy a STIM visszaél erőfölényes piaci helyzetével.

14 2005. április 28-i határozatában a Konkurrensverket (versenyhivatal) elutasította a kérelmet azzal az indokkal, hogy nincs elegendő bizonyíték a vizsgálat megindításához.

15 A Kanal 5 és a TV 4 a KL 23. §-ának második albekezdése alapján keresetet indítottak a STIM ellen a kérdést előterjesztő bíróság előtt.

16 A körülmények alapján a Marknadsdomstolen úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatalra a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Az EK 82. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy annak értelmében erőfölénnyel való visszaélésnek minősül az a gyakorlat, amikor a valamely tagállamban *de facto* monopolhelyzetben lévő szerzői jogi közös jogkezelő szervezet a kereskedelmi

televíziós csatornákkal szemben olyan díjszabási modellt alkalmaz vagy érvényesít a zeneműveknek a televízióadásokon keresztül történő sugárzásáért, amely alapján a díjakat a televíziós csatornáknak a nagyközönség részére sugárzott ilyen televízióadásokból származó bevétele arányában számítják ki?

2) Az EK 82. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy annak értelmében erőfölénnyel való visszaélésnek minősül az a gyakorlat, amikor a valamely tagállamban *de facto* monopolhelyzetben lévő szerzői jogi közös jogkezelő szervezet a kereskedelmi televíziós csatornákkal szemben olyan díjszabási modellt alkalmaz vagy érvényesít a zeneműveknek a televízióadásokon keresztül történő sugárzásáért, amely alapján a díjakat a televíziós csatornáknak a nagyközönség részére sugárzott ilyen televízióadásokból származó bevétele arányában számítják ki, miközben nincs egyértelmű összefüggés a bevételek és a szerzői jogkezelő szervezet által hozzáférhetővé tett dolog, vagyis a szerzői jogvédelem alatt álló zeneművek nyilvános előadásának engedélyezése között, ahogyan az gyakran előfordul, például a hírek és sportközvetítések esetén, és a bevételnövekedés a műsorválaszték, a technológiai beruházások és a testre szabott megoldások eredménye?

3) Befolyásolja-e az 1) és 2) kérdésre adott választ az a tény, hogy mind a lejátszott zene mennyisége, mind a nézettség pontosan meghatározható és számszerűsíthető?

4) Befolyásolja-e az 1) és 2) kérdésre adott választ az a tény, hogy a díjszabási modellt (a bevételi modellt) a közszolgálati társaság tekintetében nem alkalmazzák hasonló módon?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első, a második és a harmadik kérdésről

17 Első három kérdésével, melyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy egyrészt az a tény, hogy a valamely tagállamban a piacon a szerzői jogi védelem alatt álló zeneművek televízióban történő sugárzását illetően *de facto* monopolhelyzetben lévő szerzői jogi közös jogkezelő szervezet az e szolgáltatásért járó díjazás jogcímén olyan díjszabási modellt alkalmaz, amely alapján e díjak összegét az említett műveket sugárzó társaságok bevételei alapján, illetőleg a sugárzott zene mennyisége függvényében számítják ki, az EK 82. cikk értelmében tiltott, erőfölénnyel való visszaélésnek minősül-e, másrészt pedig, hatással van-e ezen besorolásra az a tény, hogy valamely más módszer lehetővé teszi az említett művek felhasználásának, valamint a közönségnek a pontosabb beazonosítását és számszerűsítését.

18 Az említett cikk első albekezdése értelmében a közös piaccal összeegyeztethetetlen és tilos egy vagy több vállalkozásnak a közös piacon vagy annak jelentős részén meglévő erőfölénnyel való visszaélése, amennyiben ez hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.

19 Annak a megvizsgálása érdekében, hogy egy vállalkozás az EK 82. cikk első albekezdése értelmében vett erőfölénnyel rendelkezik-e, alapvető jelentőséget kell tulajdonítani a szóban forgó piac meghatározásának, valamint a közös piac jelentős része meghatározásának, amelyen a vállalkozás esetlegesen olyan visszaélést követhet el, amely akadályt képez a hatékony verseny előtt (lásd a C-7/97. sz. Bronner-ügyben 1998. november 26-án hozott ítélet [EBHT 1998., I-7791. o.] 32. pontját).

20 Az alapügyben érintett piacot illetően a kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy e piac a Svédországban a szerzői jogi védelem alatt álló zeneművekhez való hozzáférést biztosító piac azok televíziós sugárzását illetően.

21 E bíróság arra is rámutat, hogy a STIM az említett piacon *de facto* monopolhelyzetben van.

22 Ebből következően a STIM erőfölényes helyzetben van az alapügyben érintett piacon (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bronner-ügyben hozott ítélet 35. pontját), és amennyiben ez az erőfölényes helyzet egy tagállam (egész) területére kiterjed, az a közös piac jelentős részén fennálló erőfölénynek minősülhet (lásd ebben az értelemben a C-203/96. sz., Dusseldorp és társai ügyben 1998. június 25-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-4075. o.] 60. pontját; a fent hivatkozott Bronner-ügyben hozott ítélet 36. pontját; a C-340/99. sz. TNT Traco ügyben 2001. május 17-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-4109. o.] 43. pontját, valamint a C-462/99. sz. Connect Austria ügyben 2003. május 22-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-5197. o.] 79. pontját).

23 Végül a kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy a tagállamok közötti kereskedelmet befolyásolja az, hogy a jelen esetben alkalmazott díjszabási rendszer mind a belföldi, mind a külföldi zeneszerzők zeneműveinek felhasználására vonatkozik; illetve, hogy a Kanal 5 és a TV 4 hirdetőinek egy része a Svéd Királyságtól eltérő EU-tagállamban rendelkezik székhellyel, és hogy a Kanal 5 Nagy-Britanniából sugároz.

24 E körülményekre tekintettel meg kell vizsgálni azt, hogy vajon az a tény, hogy a STIM az említett rendszert alkalmazza a Kanal 5-re és a TV 4-re, az EK 82. cikk első albekezdése értelmében erőfölényes helyzetével való visszaélést képez-e.

25 A visszaélés objektív fogalom, amely az erőfölényben lévő vállalkozások olyan magatartására vonatkozik, amely alkalmas arra, hogy befolyásolja a piac szerkezetét, ahol pontosan az érintett vállalkozás jelenlétének következtében a verseny már meggyengült, és amelynek hatására a termékeknek vagy a szolgáltatásoknak a gazdasági szereplők általi teljesítésen alapuló rendes versenyét jellemző eszközöktől eltérő eszközökkel korlátozzák a piacon még létező versenyszint fenntartását vagy a verseny fejlődését (a Bíróság 85/76. sz., Hoffmann-La Roche kontra Bizottság ügyben 1979. február 13-án hozott ítéletének [EBHT 1979., 461. o.] 91. pontja és C-62/86. sz., AKZO kontra Bizottság ügyben 1991. július 3-án hozott ítéletének [EBHT 1991., I-3359. o.] 69. pontja).

26 Noha az erőfölény fennállása nem foszthatja meg az ilyen helyzetben lévő vállalkozást azon jogától, hogy megvédje saját üzleti érdekeit, ha azokat megtámadják, és lehetővé kell tenni számára, hogy ésszerű mértékben módjában álljon az általa megfelelőnek tekintett intézkedéseket meghozni saját, fent említett érdekeinek védelme céljából, mégsem fogadható el az ilyen magatartás, ha annak pontosan az a célja, hogy az erőfölényét megerősítse, és azzal visszaéljen (lásd a Bíróság 27/76. sz., United Brands és United Brands Continentaal kontra Bizottság ügyben 1978. február 14-én hozott ítéletének [EBHT 1978., 207. o.] 189. pontját és a C-468–478/06. sz., Sot. Lélos kai Sia és társai egyesített ügyekben 2008. szeptember 16-án hozott ítéletének [EBHT 2008., I-7139. o.] 50. pontját).

27 Ebben az összefüggésben meg kell vizsgálni, hogy az erőfölény birtokosa kihasználta-e az erőfölényéből fakadó lehetőségeket annak érdekében, hogy olyan üzleti előnyökre tegyen szert, amelyeket nem érhetett volna el rendes és kellőképpen hatékony verseny esetében (a fent hivatkozott United Brands és United Brands Continentaal kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 249. pontja).

28 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint ilyen visszaélésnek minősülhet a nyújtott szolgáltatás gazdasági értékével ésszerű kapcsolatban nem álló, túlzott mértékű árak alkalmazása (lásd a 26/75. sz., General Motors Continental kontra Bizottság ügyben 1975. november 13-án hozott ítélet [EBHT 1975., 1367. o.] 12. pontját és a fent hivatkozott United Brands és United Brands Continentaal kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 250. pontját).

29 Az alapügyben tehát azt kell megvizsgálni, hogy a STIM által kért díjak ésszerű kapcsolatban vannak-e az említett szervezet által nyújtott szolgáltatás gazdasági értékével, mely szolgáltatás abból áll, hogy az általa kezelt szerzői jogvédelem alatt álló zeneművek repertoárját a vele engedély megadására vonatkozó megállapodást kötött televíziós műsorszolgáltató társaságok rendelkezésére bocsátja.

30 Mivel e díjak célja a szerzők megfelelő díjazása a szerzői jogvédelem alatt álló zeneműveik televíziós sugárzása után, ezért figyelembe kell venni e jog sajátos jellegét.

31 Ebben a kontextusban célszerű megfelelő egyensúlyra törekedni a szerzői jogvédelem alatt álló zeneművek szerzőinek e művek televíziós sugárzásáért járó díjazásához fűződő érdekei, valamint a televíziós műsorszolgáltató társaságoknak az említett művek ésszerű feltételek melletti sugározhatóságához fűződő érdeke között.

32 A rögzített zeneműveknek a táncos szórakozóhelyeken való nyilvános előadásáért járó szerzői jogi díjazás jogcímén kapott azon díjakat illetően, amelyek összegét a szórakozóhelyek üzleti forgalma alapján számítják ki, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az ilyen díjakat a szerzői jog rendes kiaknázásának kell tekinteni, és azok beszedése önmagában nem képez az EK 82. cikk értelmében vett visszaélést (lásd ebben az értelemben a 402/85. sz. Basset-ügyben 1987. április 9-én hozott ítélet [EBHT 1987., 1747. o.] 15., 16., 18. és 21. pontját).

33 Ami a hasonló, azon díjak mértékének visszaélésszerű jellegét illeti, amelyek összege szintén valamely szórakozóhely üzleti forgalma százalékának felel meg, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy e díjak általános jellege az EK 82. cikkben foglalt tilalomra tekintettel csak annyiban kifogásolható, hogyha más modellek anélkül alkalmasak ugyanazon törvényes cél – vagyis a szerzők, zeneszerzők és zeneműkiadók érdekeinek védelme – elérésére, hogy növelnék a szerződések kezelésének és az oltalom alatt álló zeneművek felhasználása ellenőrzésének költségeit (lásd a 395/87. sz. Tournier-ügyben 1989. július 13-án hozott ítélet [EBHT 1989., 2521. o.] 45. pontját).

34 Ugyanígy, az a tény, hogy a STIM az alapügyben szóban forgó díjszabási modellt alkalmazza, önmagában még nem képez az EK 82. cikk értelmében vett visszaélést, és főszabály szerint azt a szerzői jog rendes kiaknázásának kell tekinteni.

35 Ugyanis nem vitatható, hogy a szerzői jogvédelem alatt álló zeneművek televíziós sugárzásáért járó díjak beszedésével a STIM törvényes célt kíván megvalósítani, azaz tagjai jogainak és érdekeinek védelmére törekszik zeneműveik felhasználóival szemben (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Tournier-ügyben hozott ítélet 31. pontját).

36 Ezenkívül e díjakat, amelyek a szerzői jogvédelem alatt álló zeneművek televíziós sugárzását illetően a felhasználás megfelelő ellenértékét képezik, főként e felhasználásnak a gazdasági forgalom szempontjából vett értékére tekintettel kell vizsgálni.

37 E tekintetben, amennyiben e díjakat a televíziós műsorszolgáltató társaságok bevételei alapján számítják ki, azok főszabály szerint ésszerű kapcsolatban vannak a STIM által nyújtott szolgáltatás gazdasági értékével.

38 Egyébiránt a szerzői jog jogosultjának, illetve engedélyeseinek jogos érdeke fűződik a szerzői jogvédelem alatt álló mű nyilvános előadásának engedélyezéséért járó díjaknak a tényleges vagy valószínű előadások arányában történő kiszámításához (lásd ebben az értelemben a 62/79. sz., Coditel és társai ügyben 1980. március 18-án hozott ítélet [EBHT 1980., 881. o.] 13. pontját, valamint a fent hivatkozott Tournier-ügyben hozott ítélet 12. pontját).

39 Márpedig a STIM által alkalmazott díjszabási modell számításba veszi a szerzői jogvédelem alatt álló zeneművek ténylegesen sugárzott mennyiségét, mivel – ahogyan az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból is kitűnik – e díjak összege nem csupán a televíziós műsorszolgáltató társaságok bevételeitől, hanem a sugárzott zene mennyiségétől függően is változik.

40 Mindenesetre nem zárható ki, hogy bizonyos körülmények között az ilyen díjszabási modell alkalmazása visszaélésszerű jelleget ölthet, különösen akkor, ha van olyan más módszer, amely lehetővé teszi e művek, valamint a közönség pontosabb beazonosítását és számszerűsítését, és e módszer anélkül alkalmas ugyanazon törvényes cél – vagyis a szerzők, zeneszerzők és zeneműkiadók érdekeinek védelme – elérésére, hogy növelné a szerződések kezelésének és a védett zeneművek felhasználása ellenőrzésének költségeit.

41 Következésképpen az első, a második és a harmadik kérdést úgy kell megválaszolni, hogy az EK 82. cikket úgy kell értelmezni, hogy a közös piac jelentős részén erőfölényes helyzetben lévő szerzői jogi közös jogkezelő szervezet nem él vissza e helyzettel, ha a szerzői jogvédelem alatt álló zeneművek televíziós sugárzásáért járó díjazás jogcímén olyan díjszabási modellt alkalmaz a kereskedelmi televíziócsatornákkal szemben, amely szerint e díjak összege részben e csatornák bevételei egy részének felel meg, feltéve hogy e rész összességében arányban áll a szerzői jogvédelem alatt álló zeneművek ténylegesen sugárzott vagy sugározható mennyiségével, és nincs olyan más módszer, amely lehetővé tenné e művek, valamint a közönség pontosabb azonosítását és számszerűsítését, anélkül hogy növelné a szerződések kezelésének és a védett zeneművek felhasználása ellenőrzésének költségeit.

A negyedik kérdésről

42 Negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra a kérdésre szeretne választ kapni, hogy az a körülmény, hogy valamely szerzői jogi közös jogkezelő szervezet eltérő módon számítja ki a szerzői jogvédelem alatt álló zeneművek televíziós sugárzása jogcímén beszedett díjakat, aszerint, hogy kereskedelmi vagy közszolgálati

televíziós műsorszolgáltató társaságról van-e szó, az EK 82. cikk értelmében vett erőfölényes helyzettel való visszaélésnek minősül-e.

43 E cikk második albekezdésének c) pontja szerint ilyen visszaélésnek minősül különösen az egyenértékű ügyletek esetén eltérő feltételek alkalmazása az üzletfelekkel szemben, ami által azok hátrányos versenyhelyzetbe kerülnek.

44 Az alapügyben említett esetleges ilyen visszaélést illetően a kérdést előterjesztő bíróság feladata megvizsgálni, hogy egyrészről a Kanal 5 és a TV 4 részéről, másrészről az SVT részéről a szerzői jogvédelem alatt álló zeneművek televíziós sugárzásáért járó esedékes díjak eltérő módon való kiszámításával a STIM velük szemben eltérő feltételeket alkalmaz-e egyenértékű ügyletekre, és hogy e televíziós műsorszolgáltató társaságok ezáltal hátrányos versenyhelyzetbe kerültek-e.

45 E vizsgálat keretében az említett bíróságnak főként azt a körülményt kell majd számításba vennie, hogy ellentétben a Kanal 5-tel és a TV 4-gyel, az SVT nem rendelkezik sem hirdetésből származó bevétellel, sem előfizetési szerződésekből származó bevétellel, valamint azt a tényt, hogy az SVT által fizetendő díjat úgy számítják ki, hogy nem veszik figyelembe a szerzői jogvédelem alatt álló zeneművek ténylegesen sugárzott mennyiségét.

46 Ezenfelül a kérdést előterjesztő bíróságnak azt is meg kell majd vizsgálnia, hogy a Kanal 5 és a TV 4 vagy e két társaság valamelyike versenytársa-e az SVT-nek ugyanazon a piacon.

47 Végül annak eldöntéséhez, hogy az, hogy valamely szerzői jogi közös jogkezelő szervezet eltérő módon számítja ki a szerzői jogvédelem alatt álló zeneművek televíziós sugárzása jogcímén beszedett díjakat, aszerint, hogy kereskedelmi vagy közszolgálati társaságról van-e szó, az EK 82. cikk értelmében vett erőfölényes helyzettel való visszaélésnek minősül-e, e bíróság feladata megvizsgálni, hogy az ilyen gyakorlat objektív módon igazolható-e (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott United Brands és United Brands Continentaal kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 184. pontját; a fent hivatkozott Tournier-ügyben hozott ítélet 38. és 46. pontját; a C-95/04. P. sz., British Airways kontra Bizottság ügyben 2007. március 15-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-2331. o.] 69. pontját, valamint a fent hivatkozott Sot. Lélos kai Sia és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 39. pontját). Ilyen igazolásként szolgálhat a közszolgálati társaságok feladata és finanszírozásának módja.

48 Következésképpen a negyedik kérdést úgy kell megválaszolni, hogy az EK 82. cikket úgy kell értelmezni, hogy azáltal, hogy eltérő módon számítja ki a szerzői jogvédelem alatt álló zeneművek televíziós sugárzása jogcímén beszedett díjakat, aszerint, hogy kereskedelmi vagy közszolgálati televíziós műsorszolgáltató társaságról van-e szó, a szerzői jogi közös jogkezelő szervezet visszaélhet az említett cikk értelmében vett erőfölényes helyzetével, ha e társaságokkal szemben egyenértékű ügyletekre eltérő feltételeket alkalmaz, és ezáltal őket hátrányos versenyhelyzetbe hozza, hacsak e gyakorlat objektív módon nem igazolható.

A költségekről

49 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) **Az EK 82. cikket úgy kell értelmezni, hogy a közös piac jelentős részén erőfölényes helyzetben lévő szerzői jogi közös jogkezelő szervezet nem él vissza e helyzettel, ha a szerzői jogvédelem alatt álló zeneművek televíziós sugárzásáért járó díjazás jogcímén olyan díjszabási modellt alkalmaz a kereskedelmi televíziócsatornákkal szemben, amely szerint e díjak összege részben e csatornák bevételei egy részének felel meg, feltéve hogy e rész összességében arányban áll a szerzői jogvédelem alatt álló zeneművek ténylegesen sugárzott vagy sugározható mennyiségével, és nincs olyan más módszer, amely lehetővé tenné e művek, valamint a közönség pontosabb azonosítását és számszerűsítését, anélkül hogy növelné a szerződések kezelésének és a védett zeneművek felhasználása ellenőrzésének költségeit.**

2) **Az EK 82. cikket úgy kell értelmezni, hogy azáltal, hogy a szerzői jogi közös jogkezelő szervezet eltérő módon számítja ki a szerzői jogvédelem alatt álló zeneművek televíziós sugárzása jogcímén beszedett díjakat, aszerint, hogy kereskedelmi vagy közszolgálati televíziós műsorszolgáltató társaságról van-e szó, visszaélhet az említett cikk értelmében vett erőfölényes helyzetével, ha e társaságokkal szemben egyenértékű ügyletekre eltérő feltételeket alkalmaz, és ezáltal őket hátrányos versenyhelyzetbe hozza, hacsak e gyakorlat objektív módon nem igazolható.**

Aláírások